

## Chuyện nàng Patàcàrà - Kệ Mang Xiêm Áo

### (XLVII) Patàcàrà (Therì. 134)

#### 1. Họa vô độn chí

Trong thời đức Phật tại thế, nàng "Patàcàrà" sanh trong gia đình vua thế gian khố nhà vua ở Sàvatthi

Khi độn tuổi trưởng thành nàng giao du với một người đày tớ trong nhà. Khi cha mẹ nàng đến ngày gả nàng cho một chàng trai xứng đôi, nàng trốn đi với người tình nhân và sống tại một ngôi làng nhỏ. Khi nàng sắp sanh, nàng bỏ chồng đi vào rừng vắng nhà cha mẹ, vì ở đây không có ai săn sóc nàng, nhờ người chồng đi vắng, sắp đến công việc, tin cho người láng giềng biết rồi nàng bỏ vào rừng nhà cha mẹ. Khi người chồng về, người chồng liền đuổi theo, sắp nàng không có người săn sóc. Chồng nàng bắt gả nàng và gả nàng sinh được người con, rồi hai vợ chồng lại đi trở về làng.

Độn kể sinh nhật hai, sắp việc xảy ra như lần trước, nhờ có điếm khác biết như sau: gả nàng một người to gió lên, người chồng tìm lá và cây làm cái chòi cho nàng tránh mưa, nhờ người con trốn gò mả bò ra rừng chôn nàng chết tại chỗ. Trong cơn đau khổ chết

## Chuyện nàng Patacara

Written by Administrator

Saturday, 09 August 2008 17:46 - Last Updated Thursday, 12 May 2011 17:10

---

chàng nàng, nàng bước lên đũa con trên ngực và giữa má to gió lùa nàng nằm phịch xuống đất để che chắn cho hai đứa con trước cơn mưa đêm lạnh và y cho đứa sáng. Đứa sáng, nàng đi tìm chàng và thấy chàng bước trên cỏ ướt rười. Nàng khóc than suốt đêm. Vì má to, nước sông dâng lên đứa đi ngủ, nàng lấy quả yến nên không thể bước hai đứa con lấy qua sông. Nàng đứng ở bên bờ này và bước qua đứa nhỏ qua sông. Rồi nàng đứng ở bên kia trên khăn trùm đầu, dùng cành cây che lấy đứa nhỏ trên bờ, còn nàng lấy qua sông lấy để đem đứa con qua. Nàng đứng ở giữa dòng, quay mình trở lại thấy thấy mặt con đi u hâu, tiếng đứa con nít là mặt mặt ngẩng đầu, nên bay xuống tha đứa nhỏ đi. Đầu cho người đi có xua đầu và la lên nàng vì quá xa nên không làm gì được. Còn đứa con bên bờ này, nghe tiếng mẹ la tiếng là mẹ kêu liền lấy xuống nước đi qua và bước nước cuồn trôi.

Thật là hai đứa con và chàng người chàng chàng. Nàng vừa khóc vừa đi về thành *Savatthi*, lấy đức tin hôm má to gió lùa làm sụp đổ căn nhà của cha mẹ nàng, giết chết cha mẹ và em nàng vừa làm lìa hã táng xong. Trong cơn đau khổ khổ khi gặp chàng chàng, nàng hóa điên điên, ăn mặc hã hang, nàng vừa khóc vừa than:

*Hai con ta đã chết,  
Chàng ta cũng chết luôn,  
Rồi trên giàn hỏa táng,  
Cha ta và mẹ ta,  
Cùng đứa em trai ta,  
Vừa làm lìa thiêu đất.*

## 2. Gặp Phật

Rồi nàng đi lang thang đây đó, khóc than nỗi đau khổ của nàng, và vì nàng mang xiêm áo tattered, nàng được gọi là *Patacara* (kẻ mang xiêm áo). Người đi đứng thấy nàng gọi nàng là người điên, có kẻ ném đá, có người thì quăng đồ nhếch nhếch trên nàng.

Bậc Đạo Sĩ ở *Jetavana* đang thuyết pháp, thấy nàng đi lang thang như vậy và biết căn cứ trí tuệ của nàng đã chín muồi, ngăn cản không cho người ta xua đuổi nàng và cho phép lấy gạo, khi nàng hỏi thì nói, và cảm thấy xâu hổ với cách ăn mặc của mình, nàng nằm phịch xuống

## Chuyện nàng Patacara

Written by Administrator

Saturday, 09 August 2008 17:46 - Last Updated Thursday, 12 May 2011 17:10

---

đốt. Mẹ tôi nghĩ tôi quá rộng rãi cho nàng mẹ tôi mà y, nàng quỳ xuống vào mình và thề nh Phút cúi đầu cho nàng và nàng kể tôi thân phận của nàng: 'Thầy Tôn hãy cúi đầu cho con. Mẹ tôi đưa con bị chim diều u hâu mang đi; mẹ tôi đưa con bị nước cuốn trôi; còn chằng con bị rắn cắn chết; cha mẹ và em con bị căn nhà sụp đổ giết chết và bị hỏa táng. Đức Phật nói: 'Này

*Patacara*

, đừng nghĩ rằng nàng đã nhìn thấy mẹ tôi nghĩ tôi có thể cúi đầu cho nàng. Nay nàng than khóc vì con chết, vì chằng chết, cha mẹ chết. Cũng vậy, nàng đã khóc than kiếp luân hồi của nàng vì rằng con, chằng và cha mẹ bị chết của nàng còn nhiều hơn nước sông biển'.

*Nước biển ít hơn,  
Nước mắt của loài Người,  
Khóc than vì đau khổ,  
Và sao nàng hãy hoài,  
Sanh mạng của chính mình,  
Trong khóc than sự khổ!*

Nghe Thầy Tôn dạy về con đường không thể diệt khổ, nên đau khổ của nàng đức Phật khuyên thêm: 'Ôi Patacara, mẹ tôi nghĩ tôi mà nh chung, thì con cháu, bà con không có thể làm cho nước trôi đi. Cho đến khi tôi, họ cũng không giúp đỡ được gì. Do vậy, người có trí sáng suốt sẽ giúp tôi thành tựu, thành tựu con đường hạnh phúc của Niết-bàn. Rồi đức Phật dạy:

*Các con, cha, bà con,  
Không phải chỉ riêng tôi,  
Khi thân họ mà nh chung,  
Bà con hãy thề ng nàng,  
Không thể che giấu nàng!  
Thầy đức Phật sẽ thề này.  
Kể trí sáng suốt đức Phật,  
Và mau chóng thành tựu,  
Con đường hạnh phúc Niết-bàn*

### 3. Nước rửa chân chảy lan trên đất

## Chuyện nàng Patacara

Written by Administrator

Saturday, 09 August 2008 17:46 - Last Updated Thursday, 12 May 2011 17:10

---

Khi bậc Ðạo Sĩ nói xong, nàng chong đèn c quỳ Dâu Lụa và xin đèn c xuất gia. Đèn c Phật đã a nàng đèn chúng Tỳ-kheo-ni và cho phép nàng đèn c xuất gia.

Rồi nàng tinh tu hành, công gắng thành đạt như người vợ cao hèn. Một hôm lấy nước trong bát rửa chân, khi nàng đèn nước, thì người chong đèn mới khoét đèn người nếm rồi bị nếm. Nàng đèn thêm nước, và con đèn người chong đèn dài hèn, và lên thỏ ba, nàng lấy đèn nước và con đèn người chong đèn còn dài hèn trước khi bị nếm. Đèn trên số kiếp này làm nên tình suy tở, nàng nghĩ: 'Cũng vậy là loài Ngươi, chong đèn, chong đèn a chong đèn và chong đèn'. Và đèn c Phật thì hèn người phòng cửa Ngài phóng hào quang, hiện lên trước mắt nàng và dạy rằng: 'Hãy nàng *Patàcàrà*, như vậy là cuộc sống của loài Ngươi, cuộc cùng cũng phải chung. Vậy thì hèn là sống như thế nào đèn thây số sanh diệt của năm uẩn, đau cho chong đèn đèn c mắt ngày, hay chong đèn sát-na, còn hèn sống mắt trăm năm mà không thây đèn c sống thây y:

*Ngươi sống mắt trăm năm,  
Không thây pháp sanh diệt,  
Tội hèn sống mắt ngày,  
Thây đèn c pháp sanh diệt.  
(Pháp cú. 113)*

Khi Thế Tôn nói xong, *Patàcàrà* chong đèn c quỳ A-la-hán với pháp tín thây, nghĩa tín thây. Suy tở đèn quỳ chong đèn của mình, khi còn là mắt hèn c nếm, nàng tán thán số kiếp đã giúp nàng chong đèn c quỳ vợ cao hèn, và nàng nói lên bài kệ:

*112. Với cây, cày ruộng đất,  
Gieo hạt giống trên đất,  
Loài Ngươi đèn c tài sản,  
Nuôi đèn người vợ và con.*

*113. Sao ta, giống đèn y đèn  
Làm theo Ðạo Sĩ đèn y,  
Lấy không chong đèn Núi-tàn,  
Không nhác, không dao đèn người.*

*114. Khi ta đang rửa chân,*

## Chuyện nàng Patacara

Written by Administrator

Saturday, 09 August 2008 17:46 - Last Updated Thursday, 12 May 2011 17:10

---

*Làm cho dòng nước chảy,  
Thấy đất nước rã chân  
Tây cao chảy xuống thẳm,  
Như vậy, tâm đất nước  
Như ngựa a hiên khéo lượn.*

*115. Rời ta dẫm cây đèn,  
Bước vào ngôi tinh xá,  
Nằm trên chiếu gối ngủ,  
Ta nhìn quán ngựa đèn.*

*116. Rời lấy cây kim nhai,  
Dìm tìm đèn xuống đất,  
Thấy cây đèn Ni-t-bàn,  
Tâm ta đất nước giải thoát.*

---

(Trích Truyện Lão Ni K, HT.Thích Minh Châu dịch)

Phẩm Patacara, Theri. 134,) trong

Đi Tụng Kinh Việt Nam

KINH TIẾU BỘ TẬP III

Khuddhaka Nikaya

Hoà Thượng Thích Minh Châu dịch Việt - Phát hành 2543 - 1999

## Chuyên ngành Patacara

Written by Administrator

Saturday, 09 August 2008 17:46 - Last Updated Thursday, 12 May 2011 17:10

---

Ghi chú: Nhan đề và chia mục 1,2,3 là do chúng tôi đề xuất, không có trong nguyên bản Kinh - Nguyên Đáo